

Cal Pubill

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: C/ Teodor Miralles 19
Emplaçament C/ Teodor Miralles 19. Edifici de la farmàcia.

Coordenades:

Latitud: 42.13707
Longitud: 1.93033
UTM Est (X): 411602
UTM Nord (Y): 4665549

Classificació

Número de fitxa 08299 - 127
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XIX
Any 1891
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 1858801DG1615N0001XQ
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

Cal Pubill és un edifici residencial de planta quadrangular. La façana principal està orientada a migdia just al peu del c/ Teodor Miralles (tram urbà de la C-26. Antigament carretera de Berga a Montesquiu). La teulada està dividida a quatre vessants iguals. Compta de planta baixa, dos pisos i golfes. L'edifici correspon a una casa senyorial d'inicis del s. XX. Un dels elements característics de l'edifici són els arcs de les golfes, tal com les eixides d'una masia. A la planta baixa de la façana principal hi trobem tres grans portalades. Les portes dels extrems donen accés a dos locals comercials, i la central és l'escala principal de l'edifici. Els establiments comercials havien estat botigues de queviures i una merceria. Actualment hi ha una farmàcia i l'altre està buit.

L'edifici és molt equilibrat arquitectònicament, i les façanes sud i oest són les de major interès. Especialment la façana principal de migdia. Les tres plantes estan distribuïdes en funció de la seva importància. La planta principal (1r) disposa d'un balcó continu que cobreix les tres sortides. La barana del balcó és de ferro forjat decorat amb motius florals. El pis (2n) disposa de tres balcons individuals amb barana de ferro forjat. I l'eixida són tres grans arcades amb barana de ferro forjat simple amb barrots quadrats. A la façana oest, la distribució és diferent. D'entrada no hi ha cap balcó amb sortida, sinó que trobem balcons d'ampit. A la planta baixa, el local de la farmàcia, s'obren 4 finestres iguals amb reixa metàl·lica. A la planta principal i pis trobem una distribució igual de dues finestres centrals i dos balcons d'ampit als laterals. I a les golfes, altre cop, 3 grans arcades iguals que a migdia. La façana de tramuntana està pensada com a façana de serveis. Concentra tots els baixants de la casa i disposa d'uns adossats que podrien ser de construcció posterior. L'element més destacat és el pati de la planta baixa, que resta encaixat entre el talús de la muntanya i la mateixa casa a nivell del 1r pis. A l'interior del pati hi ha un petit cobert. La façana de llevant no disposa de cap obertura perquè, possiblement, es preveia l'adossat de l'edifici veí. Tota la façana està arrebossada i pintada amb una combinació d'ocres molt desgastats. Disposa ornamentalment d'unes cornises separadores de pisos, i un realçat al voltant dels marcs de finestres, balcons i cantonades. El punt més decorat és al voltant de les arcades de l'eixida on els realçats es complementen amb unes mènsules que aguanten el voladís de la coberta. També és interessant el manteniment de les tradicionals persianes de fusta enrotllables de color verd. Un darrer element de qualitat de l'edifici són les portes dels establiments comercials. La qualitat de la fusta i el treball de les seves decoracions és notable. Sobre les portes es poden llegir les lletres inicials de la família i la data 1896.

Observacions:

Dues de les arcades de l'eixida de la façana de ponent han estat tapiades posteriorment, deslluïnt part de l'estètica distribució equilibrada de la façana.

Història

La casa fou construïda l'any 1891. La casa va ser construïda per un militar carlí a finals del s. XIX, Salvador Dachs, el qual estava casat amb Carolina Mas Sastre. Un dels primers edificis a aixecar-se després de l'embranzida local que va significar la construcció de la carretera de Berga a Montesquiu. Sembla que abans de la guerra la casa gaudia d'un mobiliari interessant (quadres, armes d'època, mobles) que foren saquejats durant la Guerra Civil. Una de les particularitats històriques de la casa és que durant la Guerra Civil, l'Ajuntament republicà va col·lectivitzar l'edifici i s'hi va instal·lar. La família es va traslladar al local situat darrere el pati. Acabada la guerra la família va retornar a la casa. Els establiments comercials, a mitjans de s. XX, havien estat una barberia (de Ton Cutal) per una banda. Per l'altra, durant més de 40 anys, va ser la botiga familiar que va tancar a mitjans dels 90 del s. XX.

Bibliografia

COSTA I SAVOIA, E. i TORT I DONADA, J. Vilada i la seva rodalia: guia geogràfica. Gestió i Serveis Socioculturals. Barcelona. 2003

